

با قرارداد قرض بیشتر آشنا شویم

احتمالا بارها برای شما پیش آمده که یک مال یا مقداری پول به کس دیگری داده‌اید تا او بتواند از مال یا پول شما استفاده کند و به شما قول داده که در یک زمان دیگر، یک مال مشابه همان مالی که از شما قرض گرفته بخرد و به شما بدهد و یا معادل همان پولی را که از شما گرفته به شما برگرداند.

احتمالا بارها برای شما پیش آمده که یک مال یا مقداری پول به کس دیگری داده‌اید تا او بتواند از مال یا پول شما استفاده کند و به شما قول داده که در یک زمان دیگر، یک مال مشابه همان مالی که از شما قرض گرفته بخرد و به شما بدهد و یا معادل همان پولی را که از شما گرفته به شما برگرداند.

به گزارش [laquo&](#)؛ تا [baquo&](#)؛ در حقوق، به این عمل که بین دو نفر (قرض‌دهنده و قرض‌گیرنده) انجام می‌شود، اصطلاحاً قرارداد قرض گفته می‌شود. در واقع در قرارداد قرض، یک نفر مال خودش را به دیگری می‌دهد و قرض‌گیرنده از این به بعد، مالک آن مال می‌شود؛ یعنی می‌تواند هر استفاده‌ای که می‌خواهد از آن مال ببرد و حتی می‌تواند آن مال را به کلی استفاده کند و آن را از بین ببرد، چون او در نتیجه قرض، مالک آن مال شده است و بنابراین مانند همه [zwnj&](#)؛ اموال خودش حق دارد هر [zwnj&](#)؛ طور که می‌خواهد از مال خودش استفاده کند. اما باید مدتی بعد، به جای مالی که گرفته، به بازار برود و مثل همان را بخرد و به قرض‌دهنده پس بدهد؛ حتی اگر قیمت آن مال کمتر یا بیشتر شده باشد، فرقی نمی‌کند و به هر [zwnj&](#)؛ حال باید مثل مال را بخرد و به قرض‌دهنده پس بدهد تا دین خود را ادا کند.

پس باید به این نکته توجه کنیم که طبق قانون، وقتی ما مالی را به دیگری می‌دهیم تا آن را برای ما نگهداری کند و بعداً آن را همان [zwnj&](#)؛ طور که هست، به ما برگرداند، به این کار قرض دادن نمی‌گوییم بلکه به این کار، قرارداد ودیعه یا امانت می‌گوییم، یعنی کسی که مال را گرفته نباید از مال استفاده کند و باید از آن نگهداری کند و دوباره به مالکش برگرداند.

همچنین گاهی اوقات وقتی مالی را به دیگری می‌دهیم تا از آن استفاده کند و بعد همان مال را به ما برگرداند، باز هم به این کار در حقوق، قرض دادن نمی‌گوییم بلکه چنین قراردادی، عاریه نام دارد؛ مثلاً وقتی بابک ماشین خود را به سعید می‌دهد تا یک روز از آن استفاده کند و بعد دوباره، ماشین را برگرداند، نباید بگوییم بابک ماشین خود را به سعید قرض داده بلکه می‌گوییم بابک ماشین خود را به سعید عاریه داده است؛ بنابراین ماشین در دست سعید امانت است و باید بعد از استفاده ماشین را به بابک پس بدهد، در واقع سعید با قرارداد عاریه، مالک ماشین نمی‌شود، بلکه فقط حق دارد تا مدتی از ماشین استفاده کند و بعد آن را برگرداند.

اما در قرارداد قرض، قرض‌گیرنده مالک مال می‌شود؛ مثلاً فرض کنید مرجان از همسایه [zwnj&](#)؛ خود سه کیلو برنج قرض می‌گیرد تا در مهمانی از آن استفاده کند. کاملاً روشن است که مرجان نمی‌تواند بعداً برای ادا قرض، همان برنج [zwnj&](#)؛‌هایی که از همسایه گرفته به او پس بدهد چون از آن برنج‌ها استفاده کرده و تمام شده است. پس او باید به بازار برود و سه کیلو برنج مثل همان برنجی که گرفته بخرد و به او پس بدهد؛ مثلاً اگر سه کیلو برنج اعلای طارم قرض گرفته باید سه کیلو برنج اعلای طارم بخرد و به همسایه پس بدهد.

یکی از رایج‌ترین نمونه‌های قرارداد قرض، قرض گرفتن پول و وام گرفتن است. وقتی شما از کسی پولی قرض می‌گیرید یا از بانک وام می‌گیرید، مدتی بعد باید معادل آن را برگردانید.

اما قرض‌گیرنده چه زمانی باید مثل آن مالی را که قرض کرده پس بدهد و اصطلاحاً رد کند؟

در اکثر مواقع، وقتی دو نفر با هم قرارداد قرض می‌بندند، درباره زمان برگرداندن مال هم توافق می‌کنند؛ گاهی تاریخ معین می‌کنند و مثلاً می‌گویند در تاریخ ۹۸/۱/۲۹ باید مال رد شود و گاهی هم مهلت تعیین می‌کنند و مثلاً می‌گویند ۳ ماه بعد از قرارداد، باید مال رد شود. اما گاهی اوقات در مورد زمان رد کردن چیزی نمی‌گویند؛ در این صورت چه باید کرد؟ در این [zwnj&](#)؛ صورت باز هم اگر این دو نفر با هم در مورد زمان توافق کردند مساله حل می‌شود اما اگر با هم اختلاف پیدا کنند باید به دادگاه مراجعه کنند تا قاضی با توجه به قراردادشان، مهلت تعیین کند.

گاهی اوقات پیش می‌آید که فردی مالی را از دیگری قرض می‌گیرد و در موقع قرض گرفتن، مشابه آن مال

در بازار وجود دارد ولی وقتی می‌خواهد قرض خود را ادا کند و به بازار می‌رود تا مالی مشابه مالی که گرفته بخرد، می‌بیند مال نایاب شده است. در این صورت او باید چه کند؟ در این حالت چون او نمی‌تواند مالی مشابه آن مال را بخرد، کافی است قیمت آن را در همان زمان حساب کند و پول آن را بدهد.

وقتی دو نفر قرارداد قرض با هم می‌بندند هیچ کدام نمی‌توانند بعد از قرارداد زیر حرفشان بزنند و طبق قرارداد عمل نکنند بلکه از زمانی که قرارداد بسته می‌شود، قرض گیرنده مالک مال می‌شود و اگر قرض‌دهنده از دادن مال خودداری کند، قرض‌گیرنده می‌تواند به دادگاه برود و از طریق دادگاه، قرض‌گیرنده را مجبور به دادن مال کند.